

FESTIVALUL COMUNITĂȚILOR ETNICE DIN BANAT – EDIȚIA A X-A

În perioada 16-17 august 2010, comunitatea croată din România va fi gazda celei de-a X-a ediții a Festivalului Comunităților Etnice din Banat.

Manifestarea culturală se va desfășura la Carașova, pe scena deschisă a Uniunii Croaților din România și va cuprinde pe lângă spectacolul propriu-zis și o paradă a portului popular. Organizat de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Caraș-Severin în parteneriat cu Uniunea Croaților din România și Departamentul pentru Relații Interetnice București, evenimentul cultural, inițiat în urmă cu 10 ani, a devenit de-a lungul timpului tot mai cunoscut și mai apreciat, tran-

Ansamblul „Karaševska Zora” pe scena din Carașova

sformându-se dintr-un spectacol într-un festival, iar mai apoi într-o sărbătoare a comunităților etnice.

La festival au fost invitate să participe grupuri ale minorităților etnice din Banat (germani, rromi, maghiari, sârbi, ucrainieni, slovaci, cehi, bulgari), iar din acest an, fiind o ediție aniversară, festivalul a devenit și internațional, fiind invitat și grupul artistic din Voivodina, Subotica. Prin acest festival folcloric se dorește să se pună în lumină culturile vechi, cântecul, dansul, costumele tradiționale și folclorul minorităților din Banat.

Programul manifestărilor se va

deschide luni, 16 august, de la ora 17 cu o paradă a portului popular și va continua cu un spectacol pe care-l va susține Fanfara din Coștei, Serbia, ansamblul „Karaševska Zora” din Carașova, corul „Glasul ucrainienilor” din Copăcele și corul „Parvinok” din Cornuțel Banat al Uniunii Ucrainenilor, grupul „Unirea Rromilor” din Câmpia Turzii, formația de dansuri populare germane „Prietenia”, formația maghiară „Bogancs Zurbolo” din Cluj-Napoca, iar în încheiere va fi prezentat grupul artistic „Huk-Laico Budanović” din Subotica, Voivodina. Marți, 18 august, începând cu ora 18 vor susține spectacole ansamblul „KUD Klokotič” din Clocotici, ansamblul „Boema” din Gîrnic, formația de cântece croate „Ramona Miheț” din Recaș, ansamblul de cântece sârbești și țigănești „Răcăjdeana” și ansamblul „Semenicul” însoțit de orchestra profesionistă „Virtuozi Semenicului”. Fiecare grup etnic va avea la dispoziție 15 minute pentru a-și prezenta valorile culturale (cântec, dans, port, artă culinară, meșteșuguri, tradiții) ale etniei pe care o reprezintă.

Lina Tincul

UREDNIȘTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Počasni glavni urednik: prof. Milja RADAN

Glavni urednik: Slobodan GERA

Urednici: Ivan DOBRA; Lina TINKUL; Daniel LUKACELA; Slavica MUSELIN; Marija LACKIĆ

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal onorific: prof. Mihai RADAN

Redactor principal: Slobodan GHERA

Redactori: Ivan DOBRA; Lina TINCUL; Daniel LUKACELA; Slavica MUSELIN; Maria LAȚCHICI

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter și designer: Liubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, jud. Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

U ovom broju / În acest număr:

HRVATSKE IGRE U ZADRU

str. 4
pag. 4

NU VREM GUNOI !

str. 6
pag. 6

SVEČANO OTVARANJE...

str. 9
pag. 9

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: XIV
Broj: 64
srpanj 2010.
Anul: XIV
Nr. 64
julie 2010

AKO SMO BRAĆA ISTE DUHOVNE MAJKE...

POŠTO JE BLIZU KARAŠEVSKI KIRVAJ EVO PAR MISLI O NJEMU...

nastavak na 2 str.

nastavak sa 1 str.

Ako smo braća iste duhovne majke...

Kad bismo danas kakvim Božjim čudom mogli upitati Blaženu Djevicu koji joj je Dan u životu najradosniji, sigurno bi nam majčinski blaženo odgovorila: Ovaj današnji! Neka je sretan ovaj blagdan Majci nebeskoj, i neka i nama, djeci njezinoj zemaljskoj, štogod udijeli od punine svoje sreće!

Zašto joj je ovo najradosniji dan? Zato što je ovo završetak njezina zemaljskoga života, u kojem joj nije nedostajalo obilnih suza i nevolja. Ovo je kruna njezinih 70 i toliko godina. Svečan blagdan, njezina svetkovina nad svetkovinama, prelazak s ovoga na bolji svijet. Susret s Presvetim Trojstvom li cem u lice. Početni je susret bio kad je Otac nebeski poslao svoga arkanđela mladoj Nazarećanki, a ovo je vrhunac njezina susretanja s Bogom.

kazuje da ne trebaju nikakva groba, ni mramorna spomenika, ni mauzoleja. To je najslavniji grob, onaj na Kalvariji, gdje je Isus završio svoj ovozemni život, i grob mu treći dan ostao prazan. Tu, dakle, stoji natpis: „Nije ovdje!“ Ovdje ne počiva! Ovdje ne leži! Ovdje ga nema! Zemaljski mu je spomenik bazilika Gospodinova groba i uskrsnuća još od prvih stoljeća. Druga je osoba majka Isusova, Marija, koja je usnula i probudila se na vječni život, preminula i Bog je potom

oltara na tu dužnost podsjeća, a to u svome biću ne osjeća, onda tu nije nedostatak odgoja Crkve, nego je pitanje same naravi i savjesti. A ovo-svjetska pravdanja i laži: te nesretno siromaštvo, te nema posla, te nema plaće, te stanovi i školovanje, samo da ne bi došlo do vjenčanja ili do začeca, a ako dođe, da se dijete brzo ubije i likvidira, to su sve nevjerodostojne i neuvjerljive isprike, a abortusi teški zločini, i ne mogu se pravdati ničijom savješću.

Ostat ćemo i bez crkava i bez domova, i bez župa ili parohija! Ostat će nam njive neuzorane, oranice neposijane, sjetva neobrana! Mlinice zatvorene jer - žita nema! Dok nad Karaševom i nad Klokotičom vječno šume pjevaju, a trava do koljena, ovce nam i koze ne pasu po ispašama niti piju po kamenicama, niti ima tko da ih tjera! Obitelji sve više bez djece, sela sve opustjelija, gradovi bez razvoja! Nestat će nas! Nema sreće jednima na nesreći drugih i trećih. Odselit ćemo i preko gora i preko oceana. I nestati u anonimnu svijetu. U Austriji i Italiji, Novom Zelandu i u Novoj Gvineji!

Mi se Velikoj Djevici utječemo, jer nitko od nas nije toliko blizu Isusu kao Ona: Službenica u utjelovljenju - neka pomogne svima začetima da se rode! Majka u rođenju - neka bdije nad svima rođenima da čisto žive! Vjernica u prikazanju - neka vodi svoju djecu k Bogu da se posvete! Nazočnica u krštenju - neka se za širenje Crkve Kristove zalaže! Suradnica na svadbi u Kani - da svima obilje života od Životvorca isprosi! Supatnica na Kalvariji - da nemoćnima i nevoljnima Križni put olakša! Moliteljica u dočeku Duha Svetoga - da nam Duha Božjega izmoli! Prva u uskrsnuću - da nam misao na uskrsnuće u vjeri učvršćuje!

Nije velik tko se velik rodi, već je velik tko se malen rodi, a kad dođe u nebo da mu Isus rekne: Budući da si zapovijedi Božje vršio i druge učio, ti ćeš biti „velik u kraljevstvu nebeskom“. Tu je veličinu postigla Velika Djevica! Neka nam svima u tome pomogne.

Dr. theol. Davor Lucacela

Ime je ovomu blagdanu: Velika Gospa. Mala je ona kad se tek rodila, malešna, kada slavimo njezin zemaljski rođendan. A Velika je kad je uzrasla, kada se konačno spasila i proslavila; kad veliča duša njezina Gospodina i kad joj duh zahvalni klikće u Bogu, Spasitelju njezinu, kada ju je svemogući Bog zaodjenuo suncem, „mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda“. Ovaj je blagdan toliko veličanstven da „sve patnje“ koje je proživjela od Nazareta, preko Betlehema, Egipta, Kafarnauma, Jeruzalema, Kalvarije, po Križnom putu i smrti, nisu „ništa“ prema slavi koja se očitovala u njoj darom premilosrdnog srca Boga našega.

Čestitamo od srca Majci svih vjernih, ovaj njezin rođendan za nebo!

Samo su dvije osobe na ovome svijetu za koje nam sveta vjera

HODOČAŠĆE U MARIJU ČIKLOVU

Svake godine 1. i 2. srpnja, vjernici naših sela hodočaste u svetište Majke Božje Čiklovske. Svetište Marije Čiklovske je uz svetište Marije Radne, i sada Svetište Lurdske Gospe u Karaševu, mjesto u koje Karaševci hodočaste od davnine.

Vjernici, ponajviše mladi i oni koji su u snazi, kreću pješice rano ujutro u šest sati, nakon mise i blagoslova u svojim

križeva i blagoslova, vjernici su se mogli ispovijedati, a nakon toga je bila svečanost Križnoga puta. Sveta misa je bila u osam sati navečer, na

mjesnim župama. Put traje oko dvanaest sati, ali uz molitvu i marjanske pjesme svi sretno stignu u svetište, zahvalni Bogu što su Majci Božjoj mogli prikazati takvu žrtvu. Program ovogodišnjeg hodočašća je bio kao i prijašnjih godina. Nakon dolaska

platou dolje ispred crkve. Sutradan mise su bile već od šest sati ujutro, a oko devet sati su križevi i oni koju su željeli krenuli pješice natrag.

Unatrag desetak godina, broj onih koji su išli pješice u Čiklovu kretao se oko 100 osoba, a čak i

više, iz župa Karaševo i Lupak. Sada jedva da se radi o tridesetak osoba. Smanjio se i broj onih koji dolaze autima. To je zbog toga jer je većina radno aktivnog stanovništva na radu u inozemstvu. Unatoč svemu, naši Karaševci čuvaju ovu lijepu tradiciju hodočašćenja. Osim ovog glavnog hodočašća, u Mariju Čiklovu se išlo i na blagdan Blagovijesti. Zadnjih godina, nažalost, broj onih koji dolaze na Blagovijest drastično se smanjio.

Podsjetimo se malo o čudotvornoj slici koja se nalazi na glavnom oltaru crkve u Čiklovu. Sliku Gospe s djetetom Isusom donijeli su franjevci iz Bosne oko 1700. godine, a od 1725. počinju hodočašća. Znači, skoro tristo godina Majka Božja Čiklovska čeka svoje hodočasnike i otvorena srca, poput majke, sluša molitve onih koji joj se utječu.

Vjerujemo da će Karaševci hodočastiti u Čiklovu uvijek, dok bude svijeta i vijeka i od srca pjevati, kako su to radili naši stari: **Majko Božja Čiklovska, moli za nas!**

Maria Lațchici

PODUL LA MARGHITAȘ

Luna trecută Primăria Carașova a finalizat lucrările de reabilitare a Podului Marghitaș, considerat important pentru locuitorii carașoveni. Podul nu mai era funcțional de foarte mult timp și ajunsese în pericol de prăbușire din cauza hoților de fier vechi, care începuseră să fure din el bucată cu bucată. Lucrările de reparare au costat peste 30 de mii lei și au fost executate de firma Davodar. Podul este acum refăcut și consolidat, iar pentru viitor, Primăria are în vedere și reabilitarea drumului spre Marghitaș.

REPARAȚII LA ȘCOLILE DIN CARAȘOVA

Pentru o bună desfășurare a activității școlare în anul 2010-2011, Primăria Carașova a alocat banii necesari pentru lucrările de reabilitare și reparații care trebuie făcute în câteva din unitățile de învățământ de pe raza comunei. Prioritară în acest an a fost Școala Nr. 1 Carașova, unde a fost amenajat holul, au fost înlocuite ușile și au fost puse geamuri de termopan. A fost renovată sala unde funcționează Grădinița, prin placarea pereților și tavanului cu rigips, au fost puse podele laminate și a fost înlocuită instalația electrică. Anul acesta se vor finaliza și lucrările la acoperișul clădirii Liceului Bilingv Româno-Croat din Carașova, mulțumită fondurilor primite de Ambasada Croației din România.

Lina Tincul

O FEMEIE LOVITĂ CRUNT DE SOARTĂ

Calvarul pe care îl trăiește doamna Moldovan Marta se pare că nu se va sfârși în curând, deoarece biata femeie nu are pe nimeni care să-i fie alături și care să o sprijine.

Moldovan Marta în vârstă de 60 de ani, având domiciliul în comuna Carașova, nr. 522A, se confruntă cu probleme foarte grave în ultimul timp, probleme cauzate de ginerele acesteia, Moldovan Gabriel Cornuțel. Rămasă văduvă în urmă cu mulți ani, bătrâna locuiește împreună cu fiica ei Lina, cu ginerele și cu cele trei nepoțele. Întreaga problemă s-a declanșat din pricina ginerelui acesteia care nu dorește să o mai vadă în fața ochilor pe biata femeie. Ginerele Gabi, se comportă foarte urât cu această femeie neputincioasă care i-a crescut așa cum a putut cele trei fete, o bate, nu îi de mâncare, ține încuiate toate camerele din casă și o obligă pe aceasta să doarmă în pivniță sau în pod. Fiica, Moldovan Lina, în loc să-și protejeze propria mamă, îi aplică același tratament ca și soțul ei.

Bătrâna ne-a spus: „Gabi o bate pe fiica mea atunci când ea nu are să-i dea bani, iar în momentul în care eu intervin să o apăr, acesta mă bate și pe mine foarte tare, iar pe fetele le ține încuiate în cameră.”

Femeia ne-a mai spus că această schimbare de comportament a ficei sale este foarte ciudată, deoarece înainte era foarte atentă cu ea și avea grijă să nu-i lipsească nimic. Cei doi tineri, fiica și ginerele, vor să o dea cu orice preț afară din casă pe doamna Marta, deoarece ei spun că nu este o femeie ordonată, muncitoare și care să întrețină curățenia. Gabi, ginerele bătrânei a vândut tot ce avea aceasta în casă, tot ceea ce a adunat biata femeie o viață întreagă, chiar și cerceii din urechi, iar banii pe care i-a obținut i-a cheltuit pe jocuri de noroc. Femeia ne-a spus că ea nu mai este în stare să lucreze, dar e dispusă să-i ajute în continuare pe cei doi atât cât poate, iar singurul lucru pe care și-l mai dorește este să aibă puțină liniște, să nu mai audă scandaluri în fiecare zi și să-și trăiască liniștită bătrânețea. Cele trei nepoțele țin foarte mult la bunica lor, deoarece aceasta le-a crescut așa cum a putut ea mai bine și în funcție de posibilități, încercând să le ofere o copilărie cât mai frumoasă și liniștită, însă această copilărie s-a schimbat din cauza tatălui lor care este un om

Foto: L. Radan

violent, bea foarte mult, face scandal, iar cele trei fete sunt nevoite să asiste la aceste întâmplări neplăcute. Din lipsa banilor femeia nu poate să-i dea în judecată pe cei doi și în felul acesta riscă să ajungă pe drumuri.

Bătrâna ne-a mai spus: „Nu am ce să fac, nu am unde să mă duc, trăiesc de pe o zi pe alta din mila vecinilor care îmi oferă din când în când o farfurie cu mâncare. După 37 de ani în care am lucrat și am stat în această casă, acum am ajuns să umblu pe străzi deoarece fiica și ginerele meu nu îmi oferă nici o felie de pâine și mă trimit să dorm în pivniță sau în pod.”

Doamna Marta mai are o fiică, Maria Moldovan care trăiește în Serbia, dar aceasta vine foarte rar acasă și nu are cum să-și ajute mama, deoarece și ea are copii, duce o viață foarte grea în Serbia, fiind nevoită să lucreze foarte mult ca să le ofere copiilor mâncare și tot ceea ce au nevoie. Fiica Lina cu care bătrâna locuiește, merge din când în când prin Austria să lucreze, iar când vine acasă soțul o bate până când aceasta îi dă toți banii, ca să-și înapoieze datoriile pe care le are prin sat și prin oraș. Gabi a fost căutat de nenumărate ori de diverse persoane și amenințat cu moartea dacă nu le returnează banii. Din cauza promisiunilor pe care acesta le-a făcut multor oameni, s-a băgat în datorii enorme pe care nu este capabil să le plătească, iar banii pe care i-a

luat de la acești oameni i-a cheltuit pe băutură, țigări și jocuri de noroc.

La cererea doamnei Marta, poliția a mers de nenumărate ori la ea acasă, a vorbit cu ginerele și cu fiica acesteia și au încercat să lămurească lucrurile. Gabi s-a comportat foarte urât cu poliția, a folosit un limbaj neadecvat, domnii polițiști fiind nevoiți să îi aplice acestuia mai multe amenzi, crezând că în felul acesta se va potoli. Domnul primar a mers și el acasă la doamna Marta să vadă în ce condiții trăiește această femeie. După multe discuții cu ginerele și cu fiica bătrânei, primarul a încercat să-i convingă pe aceștia să-i ofere femeii o cameră, mâncare și să o lase să ducă un trai decent și liniștit. Promisiunile celor doi tineri nu au ținut prea mult. După plecarea domnului primar, ginerele Gabi a încuiat din nou toate camerele, a bătut-o pe biata femeie și a trimis-o să doarmă din nou în pivniță.

Sătulă până peste cap de scandaluri, bătrâna ne-a spus că este dispusă să încerce să se împace într-un fel sau altul cu fiica și cu ginerele ei, singurul lucru pe care îl cere în schimb este o cameră în care să-și poată trăi bătrânețea ca orice om civilizat și puțină mâncare ca să nu mai fie nevoită să trăiască în continuare din bunătatea și mila vecinilor.

Maria Todor

TREĆA OBLJETNICA LURDSKOG SVETIŠTA

Iako je naš polazak u Rumunjsku imao i drugih planova, kao sudjelovanje na otvaranju nogometnog igrališta u Klokotiču, ipak je glavni cilj bila proslava treće obljetnice svetištu gospe Lurdske za karaševske Hrvate u Karaševu.

Vrijeme idealno, iako dosta toplo. Hrvatski hodočasnici s fra Marijom Jurišićem bili su oko 10 sati ispred crkve u Karaševu i dijelili poklone vjernicima. Fra. Mario je donio: 1000 krunica, 1000 sličica Gospe iz Međumurja, 1000 sličica Bl. Marije Petković od Propetoga, 600 malih molitvenika, 150 TAU, 200 medaljica... Vjernici Karaševa, Lupaka i Klokotiča i filijala: Vodnika, Rafnika, Nermida i Jabalča došli su pješke u procesiji sa zastavama, glasno pjevajući svojoj Majci. Dirljivo je bilo gledati mlade kako radosno dolaze, bez ikakvoga umora, pred vrata crkve i na poseban način pozdravljaju svoju Majku, a onda idu pred oltar, gdje klečeći, moleći i pjevajući pozdravljaju onu koja se ovdje slavi kao Kraljica koja je uznesena na nebo.

Narod se skuplja sa svih strana. U 11.00 sati počinje procesija od crkve do Gospina svetišta. U procesiji je moglo biti i više svijeta. Sigurno ima razloga: vjenčanje u Karaševu i Klokotiču, velika vrućina...ali i malo više propagande ne bi škodilo.

Ipak, kao da se dogodilo čudo. Do 12.00 sati hodočasnici su sve više stizali pred svetište, gdje se molila sv. Krunica. Pred početak sv. mise u 12.00 sati sve je bilo puno. Ništa manje, ako ne i više vjernika, nego prošle dvije godine. I naši hodočasnici i igrači NK „Croatia“ iz Zmijavaca prisustvovali su misnom slavlju koje je predvodio i preko njega propovijedao fra. Matio Jurišić, sadašnji župnik Pline-Stabline u Pločama-Hrvatskoj.

Misa u Lurdskom svetištu

Foto: I. Dobra

Procesija vjernika

U koncelebraciji na sv. misi bili su vlč. Đuro Patešan, vlč. Marijan Tjinkul i vlč. Milja Sima. Pomagali su ministranti i bogoslovi Milan Sima, Novica Dragija i Milan Sima. Zbog zauzetosti nisu mogli doći, ali su se kasnije pridružili slavlju vlč. Petar Dobra, vlč. Petar Rebegila i vlč. Davor Lukačela. Oltar, Gospin kip i kip male Bernardice bili su okićeni cvijećem, zrake sunca probijale su povremeno kroz stabla, pa bi kipovi zablistali kao „biseri“ prema kojima su oči hodočasnika bile uperene.

U propovijedi je fra Mario govorio o Gospinoj krunici kao vijencu od 50 ruža. Istaknuo je njezinu ljepotu i njezinu snagu. Propovjednik je donio nekoliko primjera: „Krunica je kao puška dvocjevka koja sve pobjeđuje. Ona donosi pobjedu bez pucanja, ranjavanja ili ubijanja. Ona se moli iz ljubavi, pa stvara pouzdanje i sigurnost“ (misionar Ante Gabrić). „Krunica je uvijek bila molitva siromaha. Ona je konop spasa. Kao što

za planinarenje trebamo konop, tako u životu trebamo krunicu“ (kardinal Christoph Schönborn, bečki nadbiskup). „Uvijek sa sobom nosim krunicu koju sam blagoslovio u Međugorju. Ona mi je uvijek bila od velike pomoći u teškim trenucima i uvijek mi je pomogla da nađem mir“ (Marin Čilić, hrvatski tenisač). Na koncu je voditelj misnog slavlja istaknuo kako su mnogi veliki ljudi željeli da s krunicom budu i ukopani: Papa Ivan XXIII., Ivan Pavao II., bl. Alojzije Stepinac, bl. Majka Tereza...i mnogi drugi živjeli su i umirali s krunicom u ruci.

Narod je pažljivo slušao riječi propovijednika koji je završio: „Zašto su karaševski Hrvati ostali vjerni Kristu i Mariji kroz toliko stoljeća? Euharistija i Krunica bili su „stupovi“ kojih su se čvrsto držali. Znao je taj pobožni i vjerni narod da je poslije Euharistije Krunica njihovo najjače oružje. I zato slobodno mogu danas reći da ovaj narod, koji ima takvu vjeru u Boga i ljubav prema nebeskoj Majci, ne može propasti!“

Veliki dio vjernika pristupio je sv. prečesti, dok je zbor pjevao i stvarao ozračje punine i radosti. Poslije oproštajnih riječi kapelana Đure Patešana, koji zamjenjuje odsutnoga župnika vlč. Juru Katića, narod se oprostio od svoje Majke da bi nastavio druženje za obiteljskim stolom. Hrvatski hodočasnici su za vrijeme boravka u Rumunjskoj bili smješteni u kući „Zajedništva Hrvata“ gdje su im domaćini priredili ručak i pokazali u ljubavi i gostoprimstvu veliku hrvatsku dušu i plemenito hrvatsko srce.

Fra. Mario Jurišić

DELEGACIJA SPORTAŠA HRVATA IZ RUMUNJSKE PO DRUGI PUT NA HRVATSKIM IGRAMA U ZADRU 2010

Nakon četiri godina u Zadru održane su druge po redu Hrvatske Svjetske Igre.

I dok istinski treba istaknuti i pohvaliti prve Hrvatske Svjetske Igre 2006. godine u svim pogledima, unatoč velikom trudu ravnatelja Igara i sviju ostalih suradnika, ipak II. HSI ne mogu se ni blizu usporediti s fantastičnom organizacijom, uvjetima i atmosferom prvih Igara. Pisalo se i o ovim igrama u superlativima, ali bilo je i podosta nepravilnosti, neravnopravnosti kako u administrativnom smislu tako i u tehničkom. Jedan od ciljeva bio je uspješno ponoviti predhodne Igre, a po mogućnosti i nadmašiti. Drugi i najvažniji cilj pa na koncu i namjena ovog projekta nisu bila samo natjecanja (između ostalog i to), nego prvenstveno povezivanje domovinske i iseljene Hrvatske, stvaranje prijateljstva i veza između država sudionica i domovine (ljudi, sportaši, povijest, tradicija, kultura, turizam, povratak u domovinu, očuvanje identiteta, more itd.) što se s raštrkanim smještajem na više lokacija i nejadnakim uvjetima smještaja i prehrane, nažalost nije dogodilo, jer uvjeti nisu bili za sve delegacije isti. Pristrano suđenje domaćih sudaca i lagana favorizacija domaćih jakih momčadi pa i sudjelovanje dvije domaće momčadi

u istoj sportskoj grani podižu pitanja u kojem smjeru prijateljstva vode igre, da li više prema pozitivnom prijateljstvu ili stvaranju lošem dojmu, otuđivanju, a nedaj Bože možda i raznom nezadovoljstvu. Sigurno je i jedan od razloga svemu tome i vrijeme recesije i krize pa čak i možda manjeg razumijevanja za iseljene Hrvate od strane domovine, u ovom kontekstu i boljoj financijskoj podršci. Biti Hrvatom u domovini ili izvan nje, kako je jedan moj prijatelj rekao, nema nikakve razlike, jer čovjek ne može sam birati što će biti, nego je ono što on jest i što mu rođenjem po krvlju pripada. Takvo je shvaćanje zdravo i višekorisno. No kako god bilo, igre su ipak održane, zastave 24. država sa 5. kontinenta i hrvatski barijaci su opet zavijorili. Počasnom otvorenju II. Hrvatskim Svjetskim Igrama posvjedočili su kanadska ministrica hrvatskih korijena, gospođa Lynne Yelich, ministar vanjskih poslova RH, gosp. Gordana Jandroković, gosp. Josip Ante Šovulj, aktualni predsjednik Hrvatskog Svjetskog Kongresa i druge važne ličnosti i institucije iz različitih društvenih, političkih, vjerskih i sportskih slojeva. Ideja o začecu projekta pripada

gospodinu Juri Striki, ravnatelju Igara, koga **slobodno možemo smatrati Ocem Igara i čovjeka koji je uspio uvjeriti Hrvatski Svjetski Kongres i tadašnjeg predsjednika fra Šitu Čorića, da je upravo njegov projekt vrlo značajan i vrijedan, koji jest poveznica i most, sviju sportaša hrvatskih korijena sa svih kontinenta, s pradjedovinom - domovinom Hrvatskom i koji je realiziran već drugi puta zaredom.**

Na igrama u Zadru bilo je i lijepih trenutaka druženja, veselja, pobjeda i poraza, raznih emotivnih događaja i na koncu još jedna lijepa uspomena koja će ostati zabilježena kao veliki kulturno-sportski događaj. Mišljenja i dojmovi sportaša raznih delegacija, domaćina, novinara, a tako i delegacije sportaša iz Rumunjske su različita i pojedinačna. No ipak u pripremi jednog ovakvog velikog projekta, prisustvo i potporu trebali bi dati i svi predstavnici delegacija sportaša pojedinih država iz kojih dolaze, prema dogovoru na nekakvom zajedničkom sastajanju prije igara, možda negdje u Hrvatskoj. Više ostati u kontaktu, komunicirati i zajedno za okruglim stolom raspravljati i odlučivati, od izvlačenja

Delegacija sportaša Hrvata iz Rumunjske

nastavak na 5 str.

ODRŽAN JE STRUČNI SKUP ZA PRIPADNIKE NACIONALNIH MANJINA U ISTRI

Agencija za odgoj i obrazovanje (AZOO) R. Hrvatske uz potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, uspješno je i ove godine organizirala stručni skup za pripadnike hrvatske nacionalne manjine.

Na skupu održanom od 5. do 10. srpnja 2010. godine u Puli sudjelovalo je oko 90 odgojitelja, učitelja i nastavnika hrvatske nacionalnosti iz Austrije, BiH, Italije, Mađarske, Rumunjske, Slovačke, Slovenije, Srbije, Švedske pa čak i Australije.

Na početku svečanog otvaranja sudionike je pozdravila i poželjela dobrodošlicu mag. spec. Renata Ozorlić Dominić, viša savjetnica za međunarodnu suradnju, a zatim je prof. Vinko Filipović, ravnatelj Agencije, rekao par riječi o novom sustavu polaganja ispita i upisa na višeškolske ustanove. Prof. Filipović je još dodao kako će se Hrvatska i dalje zalagati i brinuti za opstanak i sačuvanje identiteta Hrvata izvan domovine.

Stručno usavršavanje u Puli, za sve nas, je bila prilika da ponovo sretnemo svoje kolege, sveučilišne profesore i više savjetnice Agencije za odgoj i obrazovanje, te da u roku od skoro tjedan dana uspjemo dobiti i ponijeti svojim domovima dosta novih, zanimljivih i korisnih podataka iz područja hrvatskog jezika i književnosti, istarske kulture i znamenitih spomenika ali i upoznati se s novim pristupima u obrazovanju i prisjetiti se točne uporabe hrvatskog jezika u nastavi i svakodnevnom životu.

Teme ovogodišnjeg skupa bile su: Hrvatski jezik; Rodoljublje u hrvatskoj poeziji – odabrani pjesnici i stihovi; Koliko se razumijemo?; Kulturno-povijesna baština Istre i grada Pule; Tradicijska kultura Istre;

Migracije stanovništva iz Hrvatske; Interdisciplinarni pristup poučavanju prirodne baštine – Nacionalni parkovi Hrvatske; Lutka u nastavi i Upotreba IKT-a za potrebe edukacije i suradnje na daljinu.

AZOO je sudionike iz različitih zemalja podijelila u tri grupe (u svakoj grupi bilo je do 30. osoba), za rad

u jutarnjim i u poslijepodnevним radionicama, a to je pripomoglo da se polaznici stručnog skupa međusobno bolje upoznaju i saznaju nešto više o govoru i o području iz kojega su došli. Poslijepodne, sudionici su imali slobodan izbor te je svatko mogao izabrati od tri ponuđene radionice jednu koja ga zanima ili koja će mu biti od koristi na radnome mjestu.

Svakodnevne jutarnje radionice vodile su prof. Karol Visinko, prof. Loranda Miletić i prof. Tihana Radojčić, a poslijepodnevne radionice vodili su prof. Božidar Nevžala, dipl. učit. Jasna Vukonić i dipl. učit. Biljana

Petljak,. Za vrijeme radionica, sudionici su stekli kompetencije slušanja, čitanja i pisanja, prisjetili se točnog redoslijeda sintaktičkih jedinica u rečenici i bili informirani o iseljavanju Hrvata u inozemstvo, o Nacionalnim parkovima u Hrvatskoj, o vrijednosti i koristi lutke u nastavi ili pak o istarskoj kulturi i koracima istarskog plesa.

Prof. Davor Bulić je sudionici predstavio kulturno-povijesnu baštinu Istre i grada Pule. Prof. Nives Opačić, održala je predavanje o hrvatskom književnom jeziku i lošem utjecaju engleskog jezika koji sve više prodira i kvari hrvatski jezik. Viša savjetnica za informatiku AZOO-a, prof. Željka Knezović, sudionicima je pokazala kako i preko kojega portala mogu danas komunicirati na daljinu nastavnici hrvatskog jezika, služeći se IKT-om. Govoreći o rodoljublju u hrvatskoj poeziji, dipl. učit. Vesna Budinski, dovela nas je do toga da budemo stvarno ponosni što se zovemo Hrvati, govorimo hrvatskim jezikom i što smo katoličke vjere.

I to nije sve! Iako naporan zbog vrućine, jednodnevni posjet Istri, od Žminja, Pazina, Roča, Aleje Glagoljaša pa sve do Huma, najmanjeg grada na svijetu, svim će polaznicima stručnog skupa ostati nezaboravan. Štoviše, sigurna sam da je svatkome sudioniku bar nešto od pripremljenog programa za ovaj skup leglo na srce, zato jedno veliko i iskreno Hvala Agenciji za odgoj i obrazovanje.

Slaviša Muselin

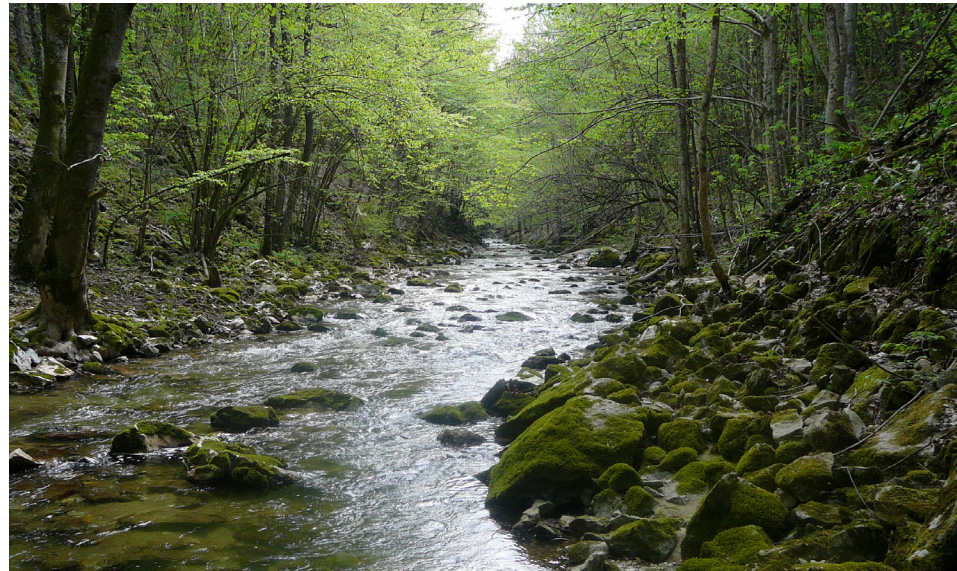
Foto: S. Muselin

DUȘMANII PEȘTILOR

Braconajul piscicol este un fenomen cu care omenirea se confruntă din cele mai vechi timpuri, el practicându-se pentru capturarea unui număr cât mai mare de pește fără a se ține cont de consecințe.

Nu considerentele economice sau nivelul de trai precar îl determină întotdeauna pe braconier să se înhame la această operă distructivă ci, mai degrabă, nevoia de a ucide peștele, plăcerea de al extermina. Paradoxal, există braconieri piscicoli înrăiți care nu consumă carne de pește!

Cea mai mare amenințare pentru păstrăvii din Carașul montan o constituie, fără doar și poate, numeroasele echipe de braconieri care operează nestingherite în aval și amonte de Lunca Prolazului. Cu toate că în interiorul Parcului Național Semenic – Cheile Carașului se pot observa în decursul zilei paznici care patrulează, doar-doar or prinde vreun pescar sportiv rătăcit, ei lipsesc cu desăvârșire în decursul nopții, atunci când se declanșează orgia braconierilor asupra păstrăvilor din apele montane și cristaline ale Carașului. Să o recunoaștem franc: braconierul distruge într-o noapte mai mulți păstrăvi decât o fac zece pescari sportivi într-un an, iar în Cheile Carașului sunt mai mulți braconieri decât pescari. Braconierul operează fără scrupule și uneori cu metode imposibil de imaginat. Torțe, lămpi și reflectoare, furci, plase și generatoare de curent electric, - acesta este arsenalul diabolic cu care este înarmat acest feroce distrugător al naturii. El pătrunde în arealul păstrăvului și-l ucide sub protecția nopții, cu precădere în lunile octombrie și noiembrie, adică

în timpul perioadei de reproducere a celui mai răvnit dintre toți peștii Carașului montan. În acea perioadă păstrăvul depune icrele în locurile mai puțin adânci, iar debitul râului Caraș scade simțitor și nu mai poate să-și protejeze tezaurul împotriva furiei acestor înverșunați distrugători. Au fost cazuri când păstrăvul plonja pe uscat în încercarea disperată de a se salva de furcile necruțătoare ale indivizilor certați cu legea. O acțiune de conștientizare a braconierilor asupra râului pe care îl fac s-ar impune cu prisosință!

În sfârșit, să nu se creadă cumva că oricine poate depista și prinde noaptea un păstrăv în mișcare, așa cum o face braconierul,

doar posedând o lampă și o furcă. Un neinițiat în această practică ucigătoare poate să umble nopți întregi prin apele Carașului și tot nu va reuși să prindă un păstrăv, mai mare sau mai mic. Braconierul, în schimb, nu-și ratează ținta aproape niciodată. Este „meritul” lui că a perseverat în această nelegiuire, că și-a antrenat în mod special ochii pentru a detecta păstrăvul sub licărirea lămpii, că știe cu o precizie de geometru chiar și acea zonă de câțiva kilometri din amonte de Sutiska, cea mai sălbatică și greu accesibilă porțiune din Cheile Carașului. Braconierul s-a expus multor riscuri și pericole în îndelungata activitate, iar tehnica ilegală de prindere a păstrăvului și-a desăvârșit-o chiar cu prețul sănătății sale, iremediabil subrezite prin apele repezi și reci ale Carașului montan. Dar să nu-i plângem de milă!

În timp ce braconierii golesc Carașul de pește, organele abilitate și Asociația Județeană a Pescarilor nu par să sufere din cauza asta. Nu au identificat în ultimii ani niciun braconier piscicol, acțiunile lor par orientate și în continuare asupra pescarilor sportivi. Împotriva braconierilor reacționează (dacă reacționează!) într-un mod cu totul și cu totul original: nepopulând Carașul cu pește.

De ce să reîntrească fondul piscicol al Carașului cu puiet sau, Doamne ferește, pești reproducători? Ca să aibă braconierii ce prinde?

Ivan Dobra

Cheile Carașului

Foto: P. Miloș

nastavak sa 4 str.

parova skupina, smještaja, prehrane pa sve do najsitnijih detalja izrada majica, loga i svega ostalog za dobru i uspješnu organizaciju, suradnju i uspješnu provedbu budućih Igara. Vremena ima, jer razdoblje Olimpijskih Igara traje 4 godina od do same olimpijade.

Sportske grane u kojem se delegacija Hrvata iz Rumunjske natjecala bile su nogomet, mali nogomet i stolni tenis. Delegaciju sačinjavali su najbolji sportaši hrvatskog podrijetla, s naših prostora iz Rumunjske. Dobrom pripremom bili smo na sudjelovanju Croolimpijade u Zadru, čak i ako nekolicina dobrih sportaša što zbog ozljeda, što zbog raznih studijskih i poslovnih prilika nisu mogli prisustvovati na Igrama. Pravila i sustav natjecanja svakog sporta koji je bio opisan u malenom vodiču od 17 stranica nije bio detaljno jasno definiran tako na primjer: igra se za finale ili 3 mjesto ali nije opisano kako. Primjer u malom nogometu bile su dvije skupine a u jednoj od tih skupina i Rumunjska koja je u trećoj utakmici sa Švicarskom izgubila 5-3, odmaravši neke glavne igrače, znajući da je prolaz osiguran u daljnji krug pobjedom protiv Italije s 5-3, i jake Hrvatske II s rezultatom 4-2 i prolaz u borbu za finale, te u slučaju poraza igra se za treće mjesto. Zbog takvog propusta Rumunjska igrala je za 3. mjesto direktno kao druga iz skupine s drugom iz II skupine tj. Nizozemskom gdje je izgubila u sjajnoj igri s 3-2 ponajviše zahvaljujući

Otvaranje Igara, Lynne Yelich, kanadska ministrica i MVP G. Jandroković

fantastičnom nizozemskom golmanu, obranivši hrpu stopostotnih šansi.

Rezultati nogometa na travi: Hrvatska-Rumunjska 2-1 (nedosuđeno čisto igranje rukom nogometaša hrvatske reprezentacije u spriječavanju gola, izmišljeni crveni karton našem najboljem igraču, isti slični slučaj dogodio se i Švicarcima), Rumunjska-Austrija 6-0, Švicarska-Rumunjska 2-3. U grupi skupili smo kao druga momčad 6 bodova i zauzeli 2 poziciju, no kako su bile 3 skupine i samo prva iz svake skupine išla direktno u finale, druga najbolja plasirana iz tih skupina trebala je biti Rumunjska. Međutim, u nesportskoj igri u prvoj skupini između Crne Gore i Italije, pri rezultatu 5-1 Crna Gora nije htjela igrati i zabijati, kako bi, pretpostavljam po nekavom dogovoru, Italija išla među prve 4 ekipe. Na snimci se vidi da je utakmica tragikomična, no i to se događa u sportu, nažalost.

U stolnom tenisu dobrom igrom u jakim konkurencijama medalje su osvojili: do 35 godina **pojedinačno Ćika (Cică) Mihai 3. mjesto, parovi Belča (Belcea) Ivan i Hagegan (Hategan) David 3. mjesto i Ćika Mihai i Brkić (BIH) 1. mjesto.** Kod Veterana **u parovima Gera Mikola i Vlasić Mihai 3. mjesto.** Čestitke svim sportašima, posebno osvajačima medalja koji su se sportski i korektno borili!

U nadi da će za 4 godine, sljedeće Igre biti uspješnije i bolje, želimo srdačan i lijep pozdrav svim Hrvatima u domovini i izvan nje, delegacijama sportaša, organizatorima i ravnateljima HSI-a Jure Strika, HSK, gradu i nadbiskupiji Zadarskoj, institucijama, ljudima volonterima, i svima onima koji su bili prisutni, omogućili ostvarenje ovog projekta i sudjelovali na Hrvatskim Svjetskim Igrama u Zadru 2010.

Slobodan Ghera

Pārerea localnicilor despre depozitul de gunoi din Lupac

„Populația Lupacului nu a fost bine informată cu privire la acest proiect. Oamenii sunt indignați că s-a vrut mușamalizarea problemei.”

Șera Nicolae, 52 ani, muncitor, Lupac.

„Problema este că tot ceea ce s-a făcut, a fost cu ușile închise. Oamenii din sat nu au fost informați. Vârsta a treia nu poartă mereu ochelarii asupra ei și iată unde s-a ajuns. Chiar dacă ei spun că hotărârea Consiliului local a fost afișată pe panoul din fața primăriei, oamenii nu au văzut-o! Localnicii acestui sat au avut de suferit destul în timpul regimului comunist, când nu aveau dreptul la replică. Iată

și argumentele:

1. Din 1970, de când la Lupac a funcționat stația de asfalt, care era pe combustibil lichid (păcură – pentru topirea bitumului), pe timp de vară, aerul era irespirabil. Oamenii au avut de suferit din cauza poluării!

2. Sondele, care au găurit tot Lupacul în regimul de atunci, au lăsat gospodăriile oamenilor fără apă!

3. Din cauza puțului, care are o adâncime de aproximativ 250 m, și a galeriilor aferente aproape toate fântânile care sunt pe partea dreaptă când vii de la Oravița spre Reșița, au secăt, iar cele care au apă, nu este potabilă. Eu am două fântâni, una fără apă, iar cealaltă are apă, dar nu potabilă (are ph 8).

4. La noi în țară, niciodată nu se vor respecta standardele de lucru. Noi nu trăim nici în Germania și nici în Austria. Nu avem încredere!”

Ciurla Nicolae, 66 ani, pensionar, Lupac.

„Ne želimo ovaj projekt! Ne želimo živjeti u lomu (smeću) i dimu! O našem zdravlju, tko će se brinuti, ako ne mi koji tu živimo?!”

Marian Neagul, 22. g., Marian Birta, 22. g., Marian Oțil, 24. g., mladi iz Lupaka.

Slavița Muselin

„NU VREM GUNOI”

Este a treia oară când s-a încercat fără succes dezbaterea publică privind proiectul „Sistem Integrat de Management al Deșeurilor în Caraș-Severin”.

Având în vedere desfășurarea evenimentelor anterioare, se putea cu ușurință anticipa cum va decurge pe 5 august întâlnirea dintre responsabili de proiect și locuitorii din Lupac. De această dată, prezentarea urma să se facă într-una din sălile de clasă ale Școlii Generale Lupac, unde, datorită spațiului restrâns, puteau încăpea maxim douăzeci de persoane. În fața școlii, lupăcenii s-au adunat în număr mare, însă nu pentru vizionarea proiectului, ci pentru ai fluiera și huidui din nou pe organizatori. Văzând că nimeni nu se îmbulzea să intre în sala de clasă, Ionesie Ghiorghioni a ieșit să-și încerce norocul și să convingă mulțimea să ia parte la dezbatere. Vădit mai relaxat și mai puțin speriat de protestatari decât la întrunirea trecută, vicepreședintele Consiliului Județean a ținut piept mai bine de o oră mulțimii, avându-l alături și pe Victor Naidan, directorul executiv al aceleiași instituții. Discuțiile cu pro-

de ce nu se implementează acest proiect la Reșița, domnul Ghiorghioni ne-a răspuns: „Este tardivă această propunere a primarului. De ce nu a spus de la început? Atunci ar fi fost foarte oportună propunerea dânsului, mai ales după ce am constatat că la Brebu nu se mai poate face groapa. Eu am înțeles că la Km. 7 s-ar vrea să se facă ceva cu sprijin privat, fără legătură cu acest proiect.” Un moment interesant a fost mar-

testatarii, purtate la intrarea în incinta școlii, au fost din nou aceleași: membrii delegației susțineau importanța proiectului adoptat în unanimitate de consilierii locali Lupac, iar oamenii nu voiau nici să vadă și nici să audă ceva despre acel proiect. Singurul lucru care îi interesa era ca delegația să plece cât mai repede din Lupac. La începutul lunii iulie 2010, Mihai Ștefanescu, primarul Reșiței, cunoscând starea evenimentelor din Lupac, trimite o solicitare Primăriei Lupac prin care își exprimă clar intenția de a sprijini „Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Caraș-Severin” – ADI – prin punerea la dispoziție a terenului necesar la Km. 7 pe DN58. Întrebat

cat de apariția deputatului Uniunii Croaților, Mihai Radan. „Eu vă reprezint fiindcă consider că aveți dreptate. Nimeni n-are dreptul să impună cu forța ceva unei mulțimi hotărâte” – s-a adresat deputatul lupăcenilor, stărnind ropote de aplauze și urale, dar și dezaprobul fostului său coleg din Camera Deputaților, Ionesie Ghiorghioni: „Sunt neplăcut surprins că la nivelul unui parlamentar român, o problemă atât de mare de absorbție de fonduri europene, este adusă la micimea problemelor politice locale”. Această declarație exprimă, de fapt, convingerea responsabililor de proiect că manifestările de protest nu sunt alt-

ceva decât rodul divergențelor dintre deputat și primarul Lupacului. „Cei care sunt responsabili pentru producerea evenimentelor de la Lupac, normal că acum caută un țap ispășitor. Oamenii au venit la mine cu un tabel cu trei sute de semnături în care își exprimă dezacordul față de hotărârea Consiliului Local Lupac prin care se atribuie un teren comunal pentru groapa de gunoi. Consiliul Județean nu se face vinovat în acest caz, fiindcă el acționează în baza acelei hotărâri. Singurii vinovați sunt aleșii locali, în frunte cu primarul. El este capul acestor locuri și el răspunde despre tot ce se întâmplă oamenilor, și tot el trebuia să informeze oamenii despre aceste lucruri” – ne-a declarat domnul deputat Mihai Radan.

Pe data de 4 august 2010, la Tribunalul Caraș-Severin a fost înregistrată o cerere de chemare în judecată în care subsemnatii Chindriș Grigore, Vlasici Mihai-Matei și Șera Petru cer anularea hotărârii Consiliului Local Lupac nr. 7 din 13 martie 2009 privind atribuirea către ADI Intercom Deșeurii Caraș-Severin a terenului aferent unei stații de stocare temporară a deșeurilor la nivelul județului Caraș-Severin, deoarece acesta este în totală contradicție cu voința locuitorilor și astfel încalcă drepturile cetățenești consfințite prin Constituția României și Tratatul Internațional aprobat și ratificate de România.

Tensiunea încă domină în rândul locuitorilor din Lupac și lucrurile sunt departe de a se fi liniștit. Rămâne de văzut care dintre tabere va avea mai multă dreptate și, în final, cui se va da câștig de cauză în această confruntare.

Daniel Lucacela

SVEČANO OTVARANJE ŽUPNOG STADIONA

Ovo je već treća godina po redu kada dragi naši prijatelji iz Zmijavca dolaze na hodočašće kod Svete Marije Lorsche u Karaševu.

Ovaj put, grupa od dvadeset i pet imočanskih hodočasnika bila je većinom sastavljena od članova mladih nogometaša kluba NK Croatia Zmijavci. Budući da je u nedjeljno poslijepodne, nakon hodočašća, u programu slijedilo svečano otvaranje župnog nogometnog stadiona u Klokotiču, mogli smo naslutiti da njihova prisutnost u takvom velikom broju nije bila sasvim slučajna. Skupina hodočasnika iz Hrvatske, koju je predvodio fra. Mario Jurišić, bila je djelomično smještena u prostorijama ZHR-a, a djelomično kod klockotičkog župnika Petra Dobre. Najme, klockotički župnik, u najvećoj je mjeri „odgovoran” za izgradnju novog, prekrasnog nogometnog igrališta u Klokotiču. Nadahnuće vezano uz ovaj projekt došlo mu je prije tri godina, tijekom razgovora s fra. Mariom Jurišićem, koji tada zamišlja jedno igralište za sve sportaše iz Klokotiča postavljeno na mjestu neobrađenog i nekorištenog župnog terena. Ideja biva na čas prihvaćena i godinu dana poslije već, pokrenuti su radovi. Nakon nepune dvije godine rada, naš vrijedni župnik uspijeva, uz velik trud i vlastita novčana sredstva, dovršiti novo nogometno igralište.

11-tog srpnja, priređeno je u Klokotiču svečano otvaranje, a blagoslov nogometnog igrališta skupa održavaju: velečasni Petar Dobra, klockotički župnik, arhidekan Pál Iosif iz Ričice, župnik Milja Sima iz Oršove, župnik Petar Rebedžila iz Moldove Nove, kapelan Đuređ Patašan iz Karaševa i kapelan Lukačela Davor iz Temišvara. Nakon blagoslova, Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj dodjeljuje priznanja fra. Mariju Jurišću, Miroslavu Karoglanu (načelniku Zmijavaca), Zdravku Gabelicu (predsjedniku kluba NK Croatia Zmijavci) i župniku Petru Dobri te im zahvaljuje za posebni doprinos u izgradnji tere-

na. Okupljenom se mnoštvu obratio i zmijavski načelnik: „Došli smo s našim nogometnim klubom uveličati ovu veliku svečanost. Nije to samo vaša svečanost, rekao bih, nego i nas Zmijavčana, jer ste ime „Croatia” dali vašem nogometnom klubu, a to je nama velika čast. Ja bih se želio posebno zahvaliti svima onima koji su dali veliki doprinos u izgradnji ovog stadiona, a najveću zahvalnost ipak dugujemo gospodinu Petru Dobri, vašem župniku u Klokotiču”. Spomenimo da su općina i župa Zmijavci pripomogle ovom projektu svotom od deset tisuća eura.

Nakon blagoslova, na sviježoj travi novog stadiona održale su se dvije demonstrativne utakmice. Veterani ekipe Lumina Klokotič suprotstavili su se juniorima Croatie Klokotič u početnoj utakmici. Juniori su pobijedili rezultatom 4-3, zgoditcima Petra Mirčeoanea (dva gola), Milana Vatava i Milana Čokeltke. Strijelci za veterane bili su Marijan Beca, Marijan Srnka i Marijan Filka. U drugoj su utakmici, domaći tim Croatia iz Klokotiča i gostujući tim Croatia iz Zmijavaca igrali neriješeno 3-3, ali su ipak prijateljstvo i dobro raspoloženje bili veliki pobjednici ovog susreta.

Poslije završetka prijateljskih utakmica, ekipe su krenule ka župnikovoj kući gdje je već bila pripremljena prava roštilj-fešta u čast naših gostiju. Uz kobasice, čevape, pileća krilca i pileće batke, svinjsku vratinu, pivo, rakiju i sok, veselje je trajalo sve do kasnih sati.

Daniel Lucacela

